

Τίτλος μαθήματος	Περιβαλλοντική Επικοινωνία – Δημόσια συμμετοχή				
Κωδικός μαθήματος	DLCLIMA511				
Κατηγορία μαθήματος	Υποχρεωτικό				
Επίπεδο	Μεταπτυχιακό (μάστερ)				
Έτος/ Εξάμηνο	1^ο έτος / 2^ο εξάμηνο				
Όνομα διδάσκοντα/ουσας	Γεώργιος Τσαντόπουλος – Ευαγγελία Καρασμανάκη				
ECTS	7,5	Διαλέξεις / Βδομάδα	-	Εργαστήριο / Βδομάδα	-
Σκοπός και στόχοι μαθήματος	<p>Η όξυνση των περιβαλλοντικών προβλημάτων, λόγω της εντατικοποίησης της ανθρώπινης δραστηριότητας, είχε ως αποτέλεσμα την αυξανόμενη απαίτηση για περιβαλλοντική ενημέρωση και ευαισθητοποίηση, καθώς και την εμφάνιση και ενδυνάμωση του περιβαλλοντικού κινήματος. Ιδιαίτερα τις τελευταίες τρεις δεκαετίες, κυρίως λόγω των πιεστικών περιβαλλοντικών ζητημάτων με αποκορύφωμα την κλιματική αλλαγή, καταγράφεται μια αύξηση στο ενδιαφέρον των μέσων ενημέρωσης για την κάλυψη περιβαλλοντικών θεμάτων. Η ευρεία κάλυψη περιβαλλοντικών κρίσεων, που οδήγησαν σε οικολογικές καταστροφές ενίσχυσε περαιτέρω το περιβαλλοντικό κίνημα, κάνοντας την ανάγκη για προστασία του περιβάλλοντος παγκόσμια υπόθεση. Πολίτες ενημερωμένοι και ευαισθητοποιημένοι σε περιβαλλοντικά ζητήματα, μπορούν να γίνουν και πιο ενεργοί, επηρεάζοντας θέσεις, αποφάσεις και πολιτικές προς όφελος του περιβάλλοντος, συμβάλλοντας, παράλληλα, στον μετασχηματισμό της σκέψης και της πρακτικής του ανθρώπου προς την κατεύθυνση μιας αρμονικής συμβίωσης των ανθρώπινων κοινωνιών, αλλά και συνύπαρξης του ανθρώπινου είδους με τα άλλα είδη του πλανήτη.</p>				

Έτσι, ο ρόλος των μέσων ενημέρωσης είναι διττός: πρώτον στην ευαισθητοποίηση και ενημέρωση του κοινού και, δεύτερον, στην άσκηση πίεσης σε κυβερνήσεις και διεθνείς οργανισμούς για την άμεση λήψη μέτρων. Στις μέρες μας, την κύρια ευθύνη για την ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης σε θέματα προστασίας του περιβάλλοντος έχουν επωμιστεί οι επιστήμονες, οι οποίοι δεν διαθέτουν απαραίτητα γνώσεις επικοινωνίας. Μία από τις συνήθεις αστοχίες στην περιβαλλοντική επικοινωνία είναι λοιπόν και η αδυναμία κατανόησης του μηνύματος, είτε με ευθύνη του πομπού, είτε με ευθύνη του δέκτη. Αυτό, όμως, που παρατηρείται τις περισσότερες φορές είναι η έλλειψη γνώσεων επικοινωνίας από τον περιβαλλοντικό επιστήμονα, που έχει ως αποτέλεσμα να μην αναδεικνύονται με τον καταλληλότερο τρόπο τα περιβαλλοντικά προβλήματα. Η ικανότητα των επιστημόνων να ευαισθητοποιούν σε μεγάλο βαθμό τους πολίτες είναι καταρχήν συνάρτηση του επιπέδου των γνώσεων και της πείρας τους σε θέματα που σχετίζονται με το περιβάλλον. Ωστόσο, επειδή απευθύνονται στους πολίτες, είναι αναγκαίο να έχουν γνώσεις και των επιστημών της συμπεριφοράς. Τις γνώσεις αυτές είναι δυνατό να τις αποκτήσουν είτε μέσα από την μακρόχρονη ενασχόληση με το θέμα και την επαφή με τους πολίτες, είτε μέσα από την περαιτέρω εξειδίκευση στην περιβαλλοντική επικοινωνία. Με άλλα λόγια, προκειμένου η παρεχόμενη πληροφορία να βρίσκει το στόχο της, είναι απαραίτητο το εκπεμπόμενο μήνυμα να είναι σχεδιασμένο με τρόπο που να λαμβάνει υπόψη ότι η αποδοχή του από τους πολίτες εξαρτάται από την επιθυμία τους να ενεργήσουν κατά τον τρόπο που οι επιστήμονες επιθυμούν και από τη δυνητική διάθεσή τους να εφαρμόσουν την ιδέα που προβάλλεται μέσα από το μήνυμα. Επομένως, όσο πιο εύστοχα είναι σχεδιασμένο το μήνυμα τόσο πιο αποτελεσματική είναι η επικοινωνία. Στο πλαίσιο αυτό, είναι αναγκαία η γνώση του περιβάλλοντος και της λειτουργίας των μέσων μαζικής επικοινωνίας, προκειμένου μέσα από τα διαθέσιμα εργαλεία και κανάλια, να είμαστε

	<p>σε θέση να επιλέξουμε τα καταλληλότερα και να διαμορφώσουμε ανάλογα την επικοινωνιακή μας στρατηγική.</p> <p>Στο πλαίσιο του συγκεκριμένου μαθήματος, οι φοιτητές/τριες θα κατανοήσουν το ρόλο της Περιβαλλοντικής Επικοινωνίας και τη συσχέτισή της με τις διάφορες μορφές εκπαίδευσης, τον τρόπο λειτουργίας των ΜΜΕ και των τεχνικών που μπορεί η Περιβαλλοντική Επικοινωνία να διασφαλίσει για την προώθηση των καταλληλότερων περιβαλλοντικών αποφάσεων, θα σχεδιάζουν προγράμματα Περιβαλλοντικής Επικοινωνίας και θα εφαρμόζουν την κατάλληλη στρατηγική Περιβαλλοντικής Επικοινωνίας με απώτερο σκοπό την περιβαλλοντική ευαισθητοποίηση. Θα εμβαθύνουν σε έννοιες σχετικές με τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας, την Περιβαλλοντική Πληροφορία, την Περιβαλλοντική Ευαισθητοποίηση, την Περιβαλλοντική Δημοσιογραφία, την Περιβαλλοντική Διερμηνεία, την Περιβαλλοντική Επικινδυνότητα, τη Συμμετοχή των πολιτών στις διαδικασίες λήψης περιβαλλοντικών αποφάσεων και τον ρόλο τους στη διαμόρφωση κατάλληλης στρατηγικής Περιβαλλοντικής Επικοινωνίας για περιβαλλοντική ευαισθητοποίηση και επίλυση των περιβαλλοντικών προβλημάτων.</p>
<p>Μαθησιακά αποτελέσματα</p>	<p>Σκοπός και Μαθησιακά Αποτελέσματα</p> <p>Η όξυνση των περιβαλλοντικών προβλημάτων, λόγω της εντατικοποίησης της ανθρώπινης δραστηριότητας, είχε ως αποτέλεσμα την αυξανόμενη απαίτηση για περιβαλλοντική ενημέρωση και ευαισθητοποίηση, καθώς και την εμφάνιση και ενδυνάμωση του περιβαλλοντικού κινήματος. Ιδιαίτερα τις τελευταίες τρεις δεκαετίες, κυρίως λόγω των πιεστικών περιβαλλοντικών ζητημάτων με αποκορύφωμα την κλιματική αλλαγή, καταγράφεται μια αύξηση στο ενδιαφέρον των μέσων ενημέρωσης για την κάλυψη περιβαλλοντικών θεμάτων. Η ευρεία κάλυψη περιβαλλοντικών κρίσεων, που οδήγησαν σε οικολογικές καταστροφές ενίσχυσε περαιτέρω το περιβαλλοντικό κίνημα, κάνοντας την ανάγκη για προστασία του περιβάλλοντος παγκόσμια</p>

υπόθεση. Πολίτες ενημερωμένοι και ευαισθητοποιημένοι σε περιβαλλοντικά ζητήματα, μπορούν να γίνουν και πιο ενεργοί, επηρεάζοντας θέσεις, αποφάσεις και πολιτικές προς όφελος του περιβάλλοντος, συμβάλλοντας, παράλληλα, στον μετασχηματισμό της σκέψης και της πρακτικής του ανθρώπου προς την κατεύθυνση μιας αρμονικής συμβίωσης των ανθρώπινων κοινωνιών, αλλά και συνύπαρξης του ανθρώπινου είδους με τα άλλα είδη του πλανήτη. Έτσι, ο ρόλος των μέσων ενημέρωσης είναι διττός: πρώτον στην ευαισθητοποίηση και ενημέρωση του κοινού και, δεύτερον, στην άσκηση πίεσης σε κυβερνήσεις και διεθνείς οργανισμούς για την άμεση λήψη μέτρων. Στις μέρες μας, την κύρια ευθύνη για την ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης σε θέματα προστασίας του περιβάλλοντος έχουν επωμιστεί οι επιστήμονες, οι οποίοι δεν διαθέτουν απαραίτητα γνώσεις επικοινωνίας. Μία από τις συνήθεις αστοχίες στην περιβαλλοντική επικοινωνία είναι λοιπόν και η αδυναμία κατανόησης του μηνύματος, είτε με ευθύνη του πομπού, είτε με ευθύνη του δέκτη. Αυτό, όμως, που παρατηρείται τις περισσότερες φορές είναι η έλλειψη γνώσεων επικοινωνίας από τον περιβαλλοντικό επιστήμονα, που έχει ως αποτέλεσμα να μην αναδεικνύονται με τον καταλληλότερο τρόπο τα περιβαλλοντικά προβλήματα. Η ικανότητα των επιστημόνων να ευαισθητοποιούν σε μεγάλο βαθμό τους πολίτες είναι καταρχήν συνάρτηση του επιπέδου των γνώσεων και της πείρας τους σε θέματα που σχετίζονται με το περιβάλλον. Ωστόσο, επειδή απευθύνονται στους πολίτες, είναι αναγκαίο να έχουν γνώσεις και των επιστημών της συμπεριφοράς. Τις γνώσεις αυτές είναι δυνατό να τις αποκτήσουν είτε μέσα από την μακρόχρονη ενασχόληση με το θέμα και την επαφή με τους πολίτες, είτε μέσα από την περαιτέρω εξειδίκευση στην περιβαλλοντική επικοινωνία. Με άλλα λόγια, προκειμένου η παρεχόμενη πληροφορία να βρίσκει το στόχο της, είναι απαραίτητο το εκπεμπόμενο μήνυμα να είναι σχεδιασμένο με τρόπο που να λαμβάνει υπόψη ότι η αποδοχή του από τους πολίτες εξαρτάται

από την επιθυμία τους να ενεργήσουν κατά τον τρόπο που οι επιστήμονες επιθυμούν και από τη δυνητική διάθεσή τους να εφαρμόσουν την ιδέα που προβάλλεται μέσα από το μήνυμα. Επομένως, όσο πιο εύστοχα είναι σχεδιασμένο το μήνυμα τόσο πιο αποτελεσματική είναι η επικοινωνία. Στο πλαίσιο αυτό, είναι αναγκαία η γνώση του περιβάλλοντος και της λειτουργίας των μέσων μαζικής επικοινωνίας, προκειμένου μέσα από τα διαθέσιμα εργαλεία και κανάλια, να είμαστε σε θέση να επιλέξουμε τα καταλληλότερα και να διαμορφώσουμε ανάλογα την επικοινωνιακή μας στρατηγική.

Στο πλαίσιο του συγκεκριμένου μαθήματος, οι φοιτητές/τριες θα κατανοήσουν το ρόλο της Περιβαλλοντικής Επικοινωνίας και τη συσχέτισή της με τις διάφορες μορφές εκπαίδευσης, τον τρόπο λειτουργίας των ΜΜΕ και των τεχνικών που μπορεί η Περιβαλλοντική Επικοινωνία να διασφαλίσει για την προώθηση των καταλληλότερων περιβαλλοντικών αποφάσεων, θα σχεδιάζουν προγράμματα Περιβαλλοντικής Επικοινωνίας και θα εφαρμόζουν την κατάλληλη στρατηγική Περιβαλλοντικής Επικοινωνίας με απώτερο σκοπό την περιβαλλοντική ευαισθητοποίηση. Θα εμβαθύνουν σε έννοιες σχετικές με τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας, την Περιβαλλοντική Πληροφορία, την Περιβαλλοντική Ευαισθητοποίηση, την Περιβαλλοντική Δημοσιογραφία, την Περιβαλλοντική Διερμηνεία, την Περιβαλλοντική Επικινδυνότητα, τη Συμμετοχή των πολιτών στις διαδικασίες λήψης περιβαλλοντικών αποφάσεων και τον ρόλο τους στη διαμόρφωση κατάλληλης στρατηγικής Περιβαλλοντικής Επικοινωνίας για περιβαλλοντική ευαισθητοποίηση και επίλυση των περιβαλλοντικών προβλημάτων.

Μαθησιακά Αποτελέσματα:

Οι φοιτητές/τριες με την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος θα είναι σε θέση να:

- Ορίζουν την έννοια της Περιβαλλοντικής Επικοινωνίας
- Περιγράφουν τη διαδικασία της Επικοινωνίας

- Αναγνωρίζουν το κατάλληλο κανάλι επικοινωνίας ανάλογα την κατάσταση
- Εφαρμόζουν το κατάλληλο μήνυμα ανάλογα με την κατάσταση
- Αναγνωρίζουν την αποτελεσματικότητα του κάθε μηνύματος
- Περιγράφουν τις πρόδρομες εκπαιδευτικές κινήσεις για το περιβάλλον
- Κατονομάζουν τους στόχους κάθε εκπαιδευτικής κίνησης για το περιβάλλον
- Περιγράφουν τους σημαντικότερους σταθμούς της ανάπτυξης και της εξέλιξης της προστασίας για το περιβάλλον
- Περιγράφουν την εξέλιξη της Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης
- Εξηγούν τη σχέση της Περιβαλλοντικής Επικοινωνίας και της Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης
- Διατυπώνουν τις μορφές της Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης
- Εφαρμόζουν παραδείγματα για την κάθε μορφή περιβαλλοντικής εκπαίδευσης
- Διατυπώνουν τα κίνητρα για τη συμμετοχή των πολιτών σε προγράμματα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης
- Περιγράφουν τις θεωρίες της περιβαλλοντικά υπεύθυνης συμπεριφοράς
- Περιγράφουν τις μεταβλητές των μοντέλων για τη διαμόρφωση της περιβαλλοντικά υπεύθυνης συμπεριφοράς
- Διακρίνουν τα μειονεκτήματα των μοντέλων για τη διαμόρφωση της περιβαλλοντικά υπεύθυνης συμπεριφοράς
- Αναγνωρίζουν την καταλληλότητα των μοντέλων για τη διαμόρφωση της περιβαλλοντικά υπεύθυνης συμπεριφοράς
- Περιγράφουν τα μοντέλα για το σχεδιασμό και την εφαρμογή προγραμμάτων Περιβαλλοντικής Επικοινωνίας
- Συγκρίνουν τα επιμέρους μοντέλα για το σχεδιασμό και την εφαρμογή προγραμμάτων Περιβαλλοντικής Επικοινωνίας
- Αναγνωρίζουν το μοντέλο που είναι κατάλληλο για την κάθε περίπτωση

- Οργανώνουν προγράμματα Περιβαλλοντικής Επικοινωνίας
- Διακρίνουν τις διαφορές ανάμεσα στη θεματική και επεισοδιακή πλαισίωση
- Διατυπώνουν παραδείγματα με θεματική πλαισίωση περιβαλλοντικών ειδήσεων
- Διατυπώνουν παραδείγματα με επεισοδιακή πλαισίωση περιβαλλοντικών ειδήσεων
- Αξιολογούν περιβαλλοντικές ειδήσεις ανάλογα με τον τρόπο που έχουν πλαισιωθεί
- Εξετάζουν τη συμβολή των Μ.Μ.Ε. μέσα από την εκπομπή προγραμμάτων που σχετίζονται με τα περιβαλλοντικά θέματα
- Ορίζουν το ρόλο της περιβαλλοντικής ευαισθητοποίησης του κοινού από τη διάχυση της περιβαλλοντικής πληροφορίας
- Αναγνωρίζουν την επιρροή του περιβαλλοντικά ευαισθητοποιημένου κοινού στη δυνατότητα βελτίωσης των περιβαλλοντικών θεμάτων από τα Μ.Μ.Ε.
- Διακρίνουν περιπτώσεις αλληλοεξαρτώμενης και αλληλοεπηρεαζόμενης σχέσης μεταξύ Μ.Μ.Ε. και κοινού
- Κατανοούν τις δυνατότητες που παρέχουν τα νέα μέσα ως συν-διαμορφωτές της περιβαλλοντικής είδησης
- Καλλιεργούν τη δυνατότητα κριτικής αντιμετώπισης των περιβαλλοντικών δημοσιογράφων
- Αναγνωρίζουν τις βασικές διαστάσεις της περιβαλλοντικής δημοσιογραφίας
- Αναγνωρίζουν τον τρόπο με τον οποίο τα ΜΜΕ καλύπτουν τα περιβαλλοντικά θέματα
- Προσδιορίζουν τις διαφορετικές παραμέτρους θεμελίωσης της εναλλακτικής δημοσιογραφίας
- Διατυπώνουν τις εναλλακτικές εκδοχές της παραδοσιακής δημοσιογραφίας
- Διερευνούν κριτικά την ανάπτυξη της διαδικτυακής δημοσιογραφίας

- Εξετάζουν παραδείγματα της δημοσιογραφίας των πολιτών και της ριζοσπαστικής δημοσιογραφίας
- Παρακινούνται να συμμετέχουν σε εγχειρήματα ή/και την παραγωγή εναλλακτικών πρακτικών δημοσιογραφίας
- Διατυπώνουν ορισμούς σχετικά με την Περιβαλλοντική Διερμηνεία
- Παρουσιάζουν παραδείγματα εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων αξιοποιώντας τις αρχές της Περιβαλλοντικής Διερμηνείας
- Αναπτύσσουν παρουσιάσεις για προστατευόμενες περιοχές
- Αξιολογούν παρουσιάσεις και να τεκμηριώνουν την αποτελεσματικότητά τους
- Διατυπώνουν ορισμούς σχετικά με τη συμμετοχή των πολιτών στις διαδικασίες λήψης περιβαλλοντικών αποφάσεων
- Αναπτύσσουν τεχνικές για τη συμμετοχή των πολιτών για περιβαλλοντικές αποφάσεις
- Παρουσιάζουν παραδείγματα λήψης περιβαλλοντικών αποφάσεων
- Αξιολογούν περιπτώσεις λήψης περιβαλλοντικών αποφάσεων
- Διαχωρίζουν την επικινδυνότητα από τη διακινδύνευση και το ρίσκο
- Ταξινομούν τις μορφές επικινδυνότητας ανάλογα με τον τρόπο αντίληψής της
- Περιγράφουν τις βασικές θεωρίες επεξήγησης της υποεκτίμησης της επικινδυνότητας
- Επικρίνουν τις βασικές θεωρίες επεξήγησης της υποεκτίμησης της επικινδυνότητας
- Επεξηγούν τις διαφορές στην αντίληψη του κινδύνου μεταξύ του κοινού και των ειδικών
- Παρουσιάζουν επιχειρήματα υπέρ του χτισίματος εμπιστοσύνης μεταξύ των ειδικών και του κοινού
- Ταξινομούν τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της περιβαλλοντικής επικινδυνότητας με βάση την πιθανότητα και την αβεβαιότητα

	<ul style="list-style-type: none"> • Διαχωρίζουν τους διαφορετικούς παράγοντες που επηρεάζουν την αντίληψη της επικινδυνότητας • Συσχετίζουν τους παράγοντες που αυξάνουν την ανησυχία για την περιβαλλοντική επικινδυνότητα με την αποτελεσματικότητα διαχείρισης περιβαλλοντικών κρίσεων • Περιγράφουν την επικοινωνία της επικινδυνότητας ως εργαλείο πρόληψης και διαχείρισης περιβαλλοντικών κρίσεων • Αντιπαραβάλλουν τα οφέλη της εφαρμογής της επικοινωνίας της επικινδυνότητας σε σχέση με τις υπάρχουσες πρακτικές διαχείρισης κρίσεων • Διατυπώνουν τους στόχους της επικοινωνίας της επικινδυνότητας • Προτείνουν λύσεις για τα προβλήματα που προκύπτουν στη διαδικασία επικοινωνίας της επικινδυνότητας με το κοινό 		
Προ-απαιτούμενα	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%; text-align: center;">-</td> <td style="width: 50%; text-align: center;">Συν-απαιτούμενα</td> </tr> </table>	-	Συν-απαιτούμενα
-	Συν-απαιτούμενα		
Περιεχόμενο μαθήματος	<ul style="list-style-type: none"> • Εισαγωγή στην Περιβαλλοντική Επικοινωνία. Η διαδικασία της Επικοινωνίας • Πρόδρομες Εκπαιδευτικές Κινήσεις για το Περιβάλλον. Γένεση και εξέλιξη της προστασίας για το περιβάλλον • Σχέση Περιβαλλοντικής Επικοινωνίας και Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης - Μορφές της Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης • Παράγοντες που επηρεάζουν το περιβαλλοντικό ενδιαφέρον και την περιβαλλοντική ευαισθησία • Μοντέλα για το σχεδιασμό και την εφαρμογή προγραμμάτων Περιβαλλοντικής Επικοινωνίας • Περιβαλλοντική Πληροφορία • Περιβαλλοντική Ευαισθητοποίηση • Περιβαλλοντική Δημοσιογραφία • Εναλλακτικά μέσα και περιβαλλοντική ενημέρωση 		

	<ul style="list-style-type: none"> • Περιβαλλοντική Διερμηνεία • Συμμετοχή των πολιτών στις διαδικασίες λήψης περιβαλλοντικών αποφάσεων • Επικοινωνία της Επικινδυνότητας
<p>Μέθοδοι Διδασκαλίας</p>	<p>Εξ αποστάσεως.</p> <p>Το μάθημα θα παράσχει το θεωρητικό υπόβαθρο με σύγχρονες και ασύγχρονες μεθόδους επικοινωνίας. Το σύνολο των μαθησιακών δραστηριοτήτων υποστηρίζεται από ηλεκτρονική πλατφόρμα επικοινωνίας και μάθησης.</p> <p>Οι κύριες μαθησιακές δραστηριότητες του μαθήματος είναι οι εξής:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Μελέτη υποχρεωτικής βιβλιογραφίας του μαθήματος 2. Παρουσιάσεις περιεχομένου ή κύριων σημείων ή συγκεκριμένων μελετών σε διάφορες μορφές (power point, παρουσιάσεις με λόγο, υπομνηματισμένες παρουσιάσεις) 3. Διατύπωση και επίλυση αποριών σε ειδικό forum 4. Ερωτήσεις, κουίζ, ασκήσεις, κείμενα θέσης κ.ά. αυτοαξιολόγησης. 5. Εκπόνηση εργασιών του μαθήματος 6. Συμμετοχή σε έξι τηλεδιασκέψεις
<p>Βιβλιογραφία</p>	<p>Βιβλιογραφία στα Ελληνικά</p> <p>Θεοδοσιάδου, Σ., Κωσταρέλλα, Ι. (2016). Η Συμμετοχική δημοσιογραφία ως μοχλός πίεσης στην επίλυση περιβαλλοντικών προβλημάτων: Μια μελέτη περίπτωσης της πλατφόρμας εξόρυξης πετρελαίου Deerwater Horizon της BP στον Κόλπο του Μεξικού, 8ος τόμος της σειράς Θέματα Δασολογίας και Διαχείρισης Περιβάλλοντος και Φυσικών Πόρων του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, (επιμ. Ε. Μανωλάς και Γ. Τσαντόπουλος) με θέμα Περιβαλλοντική Εκπαίδευση και Επικοινωνία</p>

- Καΐτατζή-Γουίτλοκ, Σ. (2012). Επικοινωνία: Θεωρία στην Πράξη. Λιβάνης, Αθήνα
- Καρεκλά Σ. 2016. Περιβαλλοντικά Κινήματα και Τύπος: Το Κίνημα στις Σκουριές και η Στάση του Τύπου. Στο (επιμ). Σκαμνάκης, Α., Κεντερελίδου, Κ., Γαλατσοπούλου Φ. Περιβαλλοντική Δημοσιογραφία και Επικοινωνία. Ζυγός, Θεσσαλονίκη.
- Κιουρεξίδου, Μ. (2022). Ψηφιακός πολιτισμός και περιβαλλοντική επικοινωνία. Ετήσιο Ελληνόφωνο Επιστημονικό Συνέδριο Εργαστηρίων Επικοινωνίας, 1(1), 114-120.
- Μποτετζάγιας Ι.,Καραμίχας Γ., Κ. 2008. Περιβαλλοντική κοινωνιολογία. Αθήνα: Κριτική.
- Ξένος, Γ. 2016. Το Περιβάλλον στα Ελληνικά Μαζικά Μέσα Ενημέρωσης: Η Περίπτωση των Πυρκαγιών. Στο (επιμ). Σκαμνάκης, Α., Κεντερελίδου, Κ., Γαλατσοπούλου Φ. Περιβαλλοντική Δημοσιογραφία και Επικοινωνία. Ζυγός, Θεσσαλονίκη.
- Πάγκαλου, Χ. Π. (2020). Περιβαλλοντική Διερμηνεία... για την αειφορία. Νέος Παιδαγωγός, Τεύχος 21
- Παπαντωνίου, Φ. & Σακάλη, Ό. (2005). «Υπαίθρια Μουσεία και οικομουσεία: Μια προσπάθεια οριοθέτησης». Στο: Γεωργόπουλος, Α. Δ., Περιβαλλοντική Ηθική, ο νέος πολιτισμός που αναδύεται. Gutenberg.
- Σαρικήκη, Κ., Κούκου, Α., Σμολεάν, Π., 2016. Η Διακυβέρνηση του Δημοσιογραφικού Λόγου για τα Περιβαλλοντικά Κινήματα στην Εποχή της Κρίσης. Στο (επιμ). Σκαμνάκης, Α., Κεντερελίδου, Κ., Γαλατσοπούλου Φ. Περιβαλλοντική Δημοσιογραφία και Επικοινωνία. Ζυγός, Θεσσαλονίκη.
- Σιαπέρα, Ε. & Δημητρακοπούλου, Δ. 2012. Διαδίκτυο και δημοσιογραφία: παραδοσιακές και εναλλακτικές μορφές. Ζητήματα Επικοινωνίας, 14-15, σ.30–46

	<p>Σκαμνάκης, Α., Κεντερελίδου, Κ., & Γαλατσοπούλου, Φ. (2016). Περιβαλλοντική Δημοσιογραφία και Επικοινωνία. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ζυγός.</p> <p>Σκαναβή, Κ. 2004. Περιβάλλον και Κοινωνία: Μια σχέση σε αδιάκοπη εξέλιξη. Αθήνα: Καλειδοσκόπιο. Σελίδες</p> <p>Φλογαίτη, Ε. Εκπαίδευση για το Περιβάλλον και την Αειφορία, Πεδίο, 2011.</p> <p>Βιβλιογραφία στα Αγγλικά</p> <p>Jurin, R., Roush, D. & Danter, J. (2010). Environmental Communication: Skills and Principles for Natural Resource Managers, Scientists, and Engineers. Springer.</p> <p>Torelli, R., Balluchi, F., & Lazzini, A. (2020). Greenwashing and environmental communication: Effects on stakeholders' perceptions. <i>Business strategy and the Environment</i>, 29(2), 407-421.</p> <p>Young, S.L., Tanner, J., 2023. Citizen participation matters. Bureaucratic discretion matters more. <i>Public Adm.</i> 101, 747–771. https://doi.org/10.1111/padm.12867</p> <p>Visschers, V.H.M., Meertens, R.M., Passchier, W.W.F., de Vries, N.N.K., 2009. Probability information in risk communication: a review of the research literature. <i>Risk Anal.</i> 29, 267–87. https://doi.org/10.1111/j.1539-6924.2008.01137.x</p> <p>Stewart, I. S. (2024). Advancing disaster risk communications. <i>Earth-Science Reviews</i>, 249, 104677.</p>
Αξιολόγηση	<p><u>1. Τελική εξέταση (60%)</u></p> <p>Η τελική εξέταση είναι γραπτή εξέταση και προγραμματίζεται μέσα στην εξεταστική περίοδο στο τέλος του εξαμήνου. Η εξεταστέα ύλη προσδιορίζεται από την διδάσκουσα και κοινοποιείται έγκαιρα στους φοιτητές.</p>

	<p><u>2. Αξιολογητικές εργασίες (12,5% + 12,5% = 25%)</u></p> <p><u>3. Δυο διαδικτυακές αλληλεπιδραστικές δραστηριότητες (7,5% + 7,5% = 15%)</u></p> <p>Όλες οι εργασίες (εκτός από την τελική εξέταση) ανατίθενται και παραδίδονται στην ηλεκτρονική πλατφόρμα, καθώς επίσης περνούν και από έλεγχο λογοκλοπής μέσω του εργαλείου turnitin. Η τελική εξέταση αναπτύσσεται από τον/την διδάσκοντα/ουσα και συμπληρώνεται από τους/τις φοιτητές/τριες σε ειδική πλατφόρμα που χρησιμοποιείται αποκλειστικά για τις εξετάσεις.</p> <p>Οι φοιτητές έχουν 2 εβδομάδες για να ολοκληρώσουν την κάθε αξιολογητική διαδικτυακή συζήτηση (συνολική διάρκεια 4 εβδομάδες) και 3 εβδομάδες για να παραδώσουν την κάθε αξιολογητική εργασία (συνολική διάρκεια 6 εβδομάδες). Εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του/της κάθε διδάσκοντα/ουσας να αποφασίσει εάν θα δώσει παράταση στην παράδοση των εργασιών.</p>
Γλώσσα	Ελληνικά / Αγγλικά